

## Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 01, 2013

Nummer 1, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

### INHOUDSOPGAVE

#### Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2012:BY7529](#) 19-12-2012

Veghel, omgevingsvergunning veehouderij bedrijfswoning/burgerwoning

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2012:BY5234](#) 30-11-2012

Staatssecretaris I en M

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBSGR:2012:BY5482](#) 07-11-2012

Zuidplas, omgevingsvergunning dempen sloot van rechtswege verleend

#### Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY7347](#) 27-12-2012

Ouder-Amstel/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY7353](#) 27-12-2012

Dalfsen/wijzigingsplan

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY6728](#) 19-12-2012

Planschadevergoeding Cromstrijen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY6690](#) 19-12-2012

Breda/wijzigingsplan 'Buitengebied Zuid, wijzigingsplan [locatie]'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY6766](#) 19-12-2012

Druten/bestemmingsplan 'Deest Ontzanding'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY6666](#) 19-12-2012

Twenterand/dwangsom

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY5866](#) 12-12-2012

Wunseradiel

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY5893](#) 12-12-2012

Oss/bestemmingsplan 'Geluidszone industrielawaai MoLaDa-Oss-2009'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY4420](#) 28-11-2012

Planschadevergoeding Waalwijk

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY4421](#) 28-11-2012

Planschadevergoeding Heumen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY4408](#) 28-11-2012

Planschadevergoeding Oss

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3738](#) 21-11-2012

Planschadevergoeding Heeze-Leende

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3737](#) 21-11-2012

Planschadevergoeding Heeze-Leende

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3029](#) 14-11-2012

nadeelcompensatie Vlissingen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY2486](#) 07-11-2012

Planschadevergoeding Heeze-Leende

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY2475](#) 07-11-2012

Planschadevergoeding Rhenen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY2461](#) 07-11-2012

planschadevergoeding Cromstrijen

### **Uitspraken zonder ECLI**

#### **- onbekend -**

Coevorden/bestemmingsplan 'Gramsbergerstraat, Coevorden'

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

#### **- onbekend -**

Anna Paulowna/bestemmingsplan 'Kruiswijk III'

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

#### **- onbekend -**

Opsterland/wijzigingsplan 'Wijziging bestemming i.v.m. verplaatsing agrarisch bedrijf [locatie A] naar Dwêrsfeart in Gorredijk'

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

#### **- onbekend -**

Utrecht/bouwvergunning

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

#### **- onbekend -**

Blaricum/monumentenvergunning

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

#### **- onbekend -**

Nadeelcompensatie De Wouwse Tol

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

RECHTSPRAAK

## Dalfsen/wijzigingsplan

### ***Tegelijk toepassen van twee wijzigingsbevoegdheden. Wijzigingsplan in strijd met provinciale verordening***

De Wro noch de systematiek van de in deze zaak van toepassing zijnde bestemmingsplanregels verzet zich tegen de toepassing van de desbetreffende twee wijzigingsbevoegdheden in één wijzigingsprocedure. Nu met een wijzigingsplan een bestemmingsplan wordt gewijzigd en ingevolge artikel 3.6, derde lid, van de Wro een wijziging deel uitmaakt van het bestemmingsplan, brengt een redelijke uitleg van artikel 4.1, eerste lid, van de Wro met zich dat regels uit een verordening, als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, van de Wro, die betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan, ook betrekking hebben op de inhoud van een wijzigingsplan.

Aan de provinciale verordening wordt niet voldaan omdat het college niet heeft aangegeven dat, en zo ja welke, sociaal-economische en/of maatschappelijke redenen met de vaststelling van het wijzigingsplan zijn gemoeid en omdat niet is beoogd het agrarisch bedrijf te verplaatsen.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 27-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY7353

**Zaaknummer:** 201112117/1/R1

**Wetsartikelen:** 3.6 derde lid Wro en 4.1 eerste lid Wro

## RECHTSPRAAK

### Ouder-Amstel/handhaving

#### *Achtererfgebied als bedoeld in artikel 1 lid 1 van bijlage II Bor*

In casu staat de bestemming niet in de weg aan het gebruik van het achterste deel van het perceel als erf. Voorts is het deel van het perceel dat achter de schuur is gelegen, direct gelegen bij het hoofdgebouw en feitelijk ingericht ten dienste van het gebruik van de woning, als bedoeld in artikel 1 lid 1 van bijlage II bij het Bor. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de schuur is voorzien van een deur en dat het achter de schuur gelegen deel van het perceel wordt gebruikt als tuin, en om de woning vanaf de achterzijde te kunnen bereiken. Het voorgaande brengt met zich dat het voetpad en de strook grond deel uitmaken van het achtererf, als bedoeld in artikel 1 lid 1 van bijlage II bij het Bor. Dit betekent dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het achtererfgebied voor niet meer dan 50% is bebouwd.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 27-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY7347

**Zaaknummer:** 201204789/1/A1

**Wetsartikelen:** 1 lid 1 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

## **Twenterand/dwangsom**

### ***Woonbestemming en het houden van katten***

Gelet op het karakter van de omgeving en de ruimtelijke uitstraling die het houden van twintig tot veertig katten daarop heeft, is terecht geoordeeld dat het gebruik van het perceel in strijd met de woonbestemming is. Dat het gaat om raskatten die zelden buiten komen, maakt de ruimtelijke uitstraling niet anders. Het college heeft zich verder terecht op het standpunt gesteld dat bij het houden van maximaal tien katten het gebruik van het perceel en de daarop gelegen bouwwerken op een maatschappelijk gebruikelijke wijze mogelijk is.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 19-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY6666

**Zaaknummer:** 201204340/1/A1

## RECHTSPRAAK

### **Breda/wijzigingsplan 'Buitengebied Zuid, wijzigingsplan [locatie]'**

#### ***Status wijzigingsplan indien onderliggend plan is vernietigd. Geen aanleiding om rechtsgevolgen in stand te laten***

Indien een bestemmingsplan waarop een wijzigingsplan is gebaseerd door een uitspraak van de Afdeling geen rechtskracht meer heeft, omdat het geheel of gedeeltelijk is vernietigd en dit de wijzigingsbevoegdheid raakt, dient het wijzigingsplan reeds daarom te worden vernietigd.

Hoewel in het bestemmingsplan dat na de vernietiging weer geldt, eveneens een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen voor een vergroting van een agrarisch bouwvlak, zijn de wijzigingsvoorwaarden niet gelijk aan de wijzigingsvoorwaarden in het vernietigde bestemmingsplan waaraan in het kader van het voorliggende wijzigingsplan is getoetst. Niet is uit te sluiten dat toepassing van de in het nog geldende bestemmingsplan opgenomen wijzigingsvoorwaarden zou leiden tot een ander wijzigingsplan en/of een andere motivering van het college zou vergen dan het thans heeft gegeven. Het college kan derhalve niet volstaan met de aan het wijzigingsplan ten grondslag gelegde belangenafweging en motivering.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 19-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY6690

**Zaaknummer:** 201112559/1/R3

**Wetsartikelen:** 3.6 derde lid Wro

RECHTSPRAAK

## **Druten/bestemmingsplan 'Deest Ontzanding'**

### ***Gelet op omvang van ontgrondingen is er ten onrechte geen MER gemaakt***

Voor de ontgrondinglocaties dient te worden uitgegaan van de maximale planologische mogelijkheden en niet slechts van de oppervlakte van gronden waar uiteindelijk een recreatieplas zal worden gerealiseerd.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 19-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY6766

**Zaaknummer:** 201109052/1/R2



## RECHTSPRAAK

### **Oss/bestemmingsplan 'Geluidszone industrielawaai MoLaDa-Oss-2009'**

#### ***Tijdsige vaststelling geluidzone. Begrip industrieterrein***

Uit de uitspraak van de Afdeling van 29 augustus 2007, in zaak nr. 200603048/1 volgt dat het voorliggende plan, nu dit niet voorziet in wijziging van bestemmingen maar van de geluidszone, niet tegelijkertijd of nagenoeg tegelijkertijd dient te worden vastgesteld met het bestemmingsplan dat voorziet in een herziening van de bestemming die geldt voor het gezoneerde industrieterrein.

Na de terinzagelegging van het ontwerpplan is de definitie van het begrip industrieterrein met de inwerkingtreding van de Chw op 31 maart 2010 gewijzigd en is het mogelijk geworden ook de gronden van een industrieterrein waar op basis van een bestemmingsplan de vestiging van A-inrichtingen niet mogelijk is bij de zonering te betrekken. In de nota van zienswijzen en in de plantoelichting heeft de raad uiteengezet dat deze wetswijziging geen aanleiding heeft gegeven om de begrenzing van het gezoneerde industrieterrein in het vastgestelde plan aan te passen. De raad heeft ervoor gekozen om pas in het bestemmingsplan 'Bedrijventerreinen Moleneind, Landweer en Danenhoef - Oss - 2011' gebruik te maken van de mogelijkheid om het gezoneerde industrieterrein uit te breiden met gronden waar de vestiging van A-inrichtingen niet mogelijk is. Naar het oordeel van de Afdeling is de raad hierbij uitgegaan van een juiste rechtsopvatting van het begrip industrieterrein als bedoeld in artikel 1 van de WGH.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 12-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY5893

**Zaaknummer:** 201012401/1/R3

**Wetsartikelen:** 1 WGH

RECHTSPRAAK

**Opsterland/wijzigingsplan 'Wijziging bestemming i.v.m. verplaatsing agrarisch bedrijf [locatie A] naar Dwêrsfeart in Gorredijk'**

***Maximale mogelijkheden wijzigingsplan. Ten onrechte geen m.e.r.-beoordeling verricht***

Het wijzigingsplan maakt het houden van meer dan 200 melkkoeien of een omschakeling naar andere diersoorten mogelijk. Derhalve is ten onrechte geen m.e.r.-beoordeling verricht.

---

**Datum uitspraak:**

**Zaaknummer:**

RECHTSPRAAK

## **Blaricum/monumentenvergunning**

### ***Vrijstaande berging bij monument. Uitleg begrip verstoren***

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Monumentenwet 1988 kan worden afgeleid dat de wetgever heeft beoogd aan te sluiten bij de vaste jurisprudentie dat niet het kadastrale perceel grondslag is voor de bescherming van wat zich daarop bevindt, maar dat slechts beschermd is datgene wat als bouwkundige en functionele onlosmakelijke zelfstandige eenheid is genoemd in de redengevende omschrijving.

Onder verstoren als bedoeld in artikel 11, tweede lid, aanhef en onder a, van de Monumentenwet 1988, dient niet ook visueel verstoren te worden begrepen.

---

**Datum uitspraak:**

**Zaaknummer:**

## RECHTSPRAAK

### **Anna Paulowna/bestemmingsplan 'Kruiswijk III'**

#### ***Gewasbeschermingsmiddelen. Afstand tot aan bedrijfswoningen***

Uit het rapport gewasbeschermingsmiddelen volgt dat het uitwaaien van de nevel hoofdzakelijk afhankelijk is van de meteorologische omstandigheden en de gebruikte spuittechniek. Het betreft derhalve factoren waarmee rekening kan worden gehouden. Daarbij geldt voorts dat bij open teelten zoals de teelt van bloemenbollen in neerwaartse richting wordt gespoten, vanaf een geringe afstand tot de grond. Het uitwaaien van de nevel wordt daardoor beperkt. Gelet op de afstand van 15 m tussen het perceel van appellant en de voorziene bedrijfswoningen in samenhang met de omstandigheid dat uit het landschapsplan volgt dat voorzien moet worden in een 'filter van bomen die in een dichter plantverband zijn gezet' ter afscherming van de percelen met bedrijfswoningen van de ten westen daarvan gesitueerde gronden van appellant, heeft de raad terecht geoordeeld dat het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen niet zal hoeven te leiden tot hinder of het niet langer aanwezig zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van de bedrijfswoningen en dientengevolge tot beperkingen van de bedrijfsvoering van appellant.

---

**Datum uitspraak:**

**Zaaknummer:**

## RECHTSPRAAK

**Coevorden/bestemmingsplan ‘Gramsbergerstraat, Coevorden’**

***Woningen op korte afstand van kartonfabriek niet aanvaardbaar.  
Chw. Omdat klachten over milieuhinder zijn te verwachten is ook het  
bezwaar inzake het woon- en leefklimaat ontvankelijk***

Het geuronderzoek in verband met het woon- en leefklimaat van de in het plan voorziene woningen is niet deugdelijk uitgevoerd. Voorts heeft de raad er geen blijk van gegeven rekening te hebben gehouden met het rijksgeurbeleid, welk beleid aangeeft terughoudendheid te betrachten bij het mogelijk maken van woningbouw bij een geurbelasting als hier aan de orde teneinde nieuwe geurhindersituaties te voorkomen, terwijl gelet op het voorgaande niet is verzekerd dat geen nieuwe hindersituatie zal ontstaan. Met de in het bestemmingsplan aangehouden afstand tussen het bedrijf van Smurfit en de nieuwe woningen wordt beoogd zowel de belangen van de omwonenden bij een goed woon- en leefklimaat als het belang van het bedrijf bij een ongehinderde bedrijfsuitoefening te waarborgen. Nu Smurfit door de bouw van de woningen mogelijk geconfronteerd zal worden met klachten over milieuhinder, staat artikel 1.9 Chw er niet aan in de weg dat hij aanvoert dat in het plangebied geen goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd.

---

**Datum uitspraak:**

**Zaaknummer:**

RECHTSPRAAK

## **Utrecht/bouwvergunning**

### ***Monumentenwet. Begrip verstoren***

De geschiedenis van de totstandkoming van de Monumentenwet 1988 biedt geen aanknopingspunt voor een zodanig ruime uitleg van het begrip 'verstoren' als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van die wet, dat daaronder ook werkzaamheden aan een naast een monument gelegen bouwwerk moeten worden begrepen.

---

**Datum uitspraak:**

**Zaaknummer:**

## RECHTSPRAAK

### **Veghel, omgevingsvergunning veehouderij bedrijfswoning/burgerwoning**

#### ***Voormalige agrarische bedrijfswoning/Wet plattelandswoningen***

In het bestemmingsplan is de – als burgerwoning in gebruik zijnde – voormalige agrarische bedrijfswoning bestemd als bedrijfswoning bij de veehouderij. In het besluit tot het verlenen van een omgevingsvergunning heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de woning deel uitmaakt van de inrichting en daardoor geen bescherming geniet op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wvg).

Gelet op de uitleg van het overgangsrecht in het bestemmingsplan is de rechtbank van oordeel dat de (feitelijk en juridisch) afgesplitste agrarische bedrijfswoning kan worden bewoond als burgerwoning op basis van het overgangsrecht.

Voor de vraag of de woning bescherming geniet op grond van de Wvg oordeelt de rechtbank als volgt. In haar uitspraak van 8 juli 2009 (LJN BJ1911) heeft de ABRvS in rechtsoverweging 2.4.2 overwogen dat een redelijke uitleg van de Wgv meebrengt dat – anders dan in de uitspraak van 28 januari 2009 is gedaan – bij de vaststelling van de mate van bescherming van een agrarische bedrijfswoning die is afgesplitst van een nog in werking zijnde veehouderij, aansluiting wordt gezocht bij de juridisch-planologische status van die woning. Uit de uitspraak van de ABRvS van 15 december 2010 (LJN BO7343) blijkt dat hiervan sprake is als het gebruik weliswaar in strijd is met de bestemming maar wordt beschermd door het overgangsrecht. Naar oordeel van de rechtbank geniet de woning wel bescherming tegen de milieuhinder van het bedrijf van vergunninghoudster.

Op de zitting hebben partijen aangegeven in te stemmen met een aanduiding van de woning als voormalige agrarische bedrijfswoning in de zin van het per 1 januari 2013 geldende artikel 1.1a van de Wabo (Wet plattelandswoningen). Ingevolge de Wet plattelandswoningen is daartoe een nader besluit noodzakelijk. De rechtbank ziet hierin aanleiding verweerder in de gelegenheid te stellen het gebrek te herstellen door middel van het nemen van een nieuw besluit waarbij, na een daartoe strekkende aanvulling van de aanvraag van vergunninghoudster, door verweerder tevens een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel

2.1, eerste lid, onder c, in samenhang met artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3, van de Wabo, wordt verleend voor de aanduiding van de betreffende woning als (voormalige) agrarische bedrijfswoning als bedoeld in artikel 1.1a Wabo.

---

**Instantie:** Rechtbank Oost-Brabant

**Datum uitspraak:** 19-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RBSHE:2012:BY7529

**Zaaknummer:** Awb 12 / 3030T

**Wetsartikelen:** 2.1 Wabo, 1 Wgv en 1.1a Wabo



RECHTSPRAAK

## **Zuidplas, omgevingsvergunning dempen sloot van rechtswege verleend**

### ***Omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden, procedure***

Verweerder heeft een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het dempen van een sloot in strijd geacht met het bestemmingsplan en met toepassing van de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure (op grond van artikel 3.10 Wabo) beoordeeld of toepassing gegeven kon worden aan het bepaalde in artikel 2.11, tweede lid, Wabo (omgevingsvergunning voor afwijken strijdig gebruik). De gevraagde vergunning is na het verlopen van de termijn van de reguliere voorbereidingsprocedure geweigerd.

De rechtbank heeft geoordeeld dat het verweerder niet vrijstaat om bij een aanvraag om een aanlegvergunning die in strijd is met het bestemmingsplan buiten de beslistermijn zoals deze geldt binnen de reguliere voorbereidingsprocedure, tevens te beoordelen of op grond van artikel 2.11, tweede lid, van de Wabo een omgevingsvergunning voor het gebruik in strijd met het geldend planologisch regiem op grond van artikel 2.12 van de Wabo kon worden verleend. Nu de aanlegvergunning niet tijdig is geweigerd is de vergunning van rechtswege verleend.

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 07-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RBSGR:2012:BY5482

**Zaaknummer:** AWB 12/62

**Wetsartikelen:** 2.1 eerste lid onder b en c Wabo, 2.11 eerste en tweede lid Wabo en 2.12 Wabo

## RECHTSPRAAK

### Planschadevergoeding Cromstrijen

#### ***Inspraakreactie is geen concrete poging ter voorkoming van het aannemen van passieve risicoaanvaarding***

##### **Casus**

Planologische wijziging waardoor de bouwmogelijkheden op zijn perceel zouden komen te vervallen, was voor appellant voorzienbaar. Appellant stelt dat door het indienen van een inspraakreactie tegen het ontwerpbestemmingsplan de passieve risicoaanvaarding hem niet kan worden tegengeworpen.

##### **Rechtsvraag**

Is een inspraakreactie te beschouwen als een concrete poging tot realisering van de bouwmogelijkheden?

##### **Uitspraak**

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen bestaat er geen grond voor het aannemen van passieve risicoaanvaarding, indien onder het oude planologische regime concrete pogingen zijn ondernomen tot realisering van de bouwmogelijkheden die onder het nieuwe planologische regime zijn komen te vervallen. Het indienen van een inspraakreactie is evenwel geen concrete poging als hier bedoeld, nu het indienen van een inspraakreactie niet is gericht op realisering van de bouwmogelijkheden.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 19-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY6728

**Zaaknummer:** 201203274/1/A2

**Wetsartikelen:** 6.1 Wro

## RECHTSPRAAK

### nadeelcompensatie Vlissingen

***Voor het aannemen van risicoaanvaarding is niet vereist dat verwezenlijking van de schadeveroorzakende overheidsmaatregel volledig en onherroepelijk vaststaat. Evenmin is vereist dat de schadeveroorzakende maatregel tot in details is uitgewerkt of dat de omvang van de nadelige gevolgen geheel nauwkeurig kan worden bepaald***

#### Casus

Verzoeker exploiteerde sinds januari 2001 een kleinhandel in onder meer antiek, munten, tabak en souvenirs aan de [locatie] te Vlissingen. Zij heeft verzocht haar een vergoeding toe te kennen voor de schade die zij stelde te hebben geleden als gevolg van de werkzaamheden, onder meer de bouw van een parkeergarage, het afsluiten van straten en de onttrekking van een deel van de Marktstraat en andere delen van wegen aan het verkeer.

Het college heeft het verzoek van verzoeker om planschade afgewezen onder verwijzing naar adviezen van de SAOZ. Het college stelt zich op het standpunt dat verzoeker door de wijziging van het planologische regime niet in een nadeliger positie is gekomen. Ten aanzien van het verzoek om nadeelcompensatie stelt het college dat verzoeker het risico van de door haar gestelde omzetsdaling als gevolg van de werkzaamheden heeft aanvaard.

De bewindvoerder in de wettelijke schuldsaneringsregeling van de beide vennoten van verzoeker heeft bij akte van cessie, ondertekend op of omstreeks 1 september 2011, de door hen gestelde aanspraak van verzoeker op vergoeding van planschade en nadeelcompensatie overgedragen aan appellant.

Appellant is van mening dat hij er ten tijde van de vestiging van de winkel in de St. Jacobsstraat in januari 2001 geen rekening mee hoefde te houden dat de Marktstraat en de Torenstraat aan het verkeer zouden worden onttrokken.

#### Rechtsvraag

Is er sprake van actieve risicoaanvaarding?

### **Uitspraak**

De rechtbank heeft terecht overwogen dat 23 december 1999 de in aanmerking te nemen peildatum voor het bepalen van voorzienbaarheid is. Vanaf die datum bestond er voldoende zekerheid en was het voldoende kenbaar dat realisering van het project Fonteyne in het vooruitzicht lag. Anders dan appellant betoogt, is voor het aannemen van risicoaanvaarding niet vereist dat verwezenlijking van de schadeveroorzakende overheidsmaatregel volledig en onherroepelijk vaststaat. Evenmin is vereist dat de schadeveroorzakende maatregel tot in details is uitgewerkt of dat de omvang van de nadelige gevolgen geheel nauwkeurig kan worden bepaald. Beslissend is of op het moment van investering de mogelijkheid van de schadeveroorzakende overheidsmaatregel zodanig kenbaar was, dat een redelijk denkende en handelende ondernemer bij de beslissing tot investering daarmee rekening moest houden.

Nu verzoeker zich in januari 2001 heeft gevestigd aan de St. Jacobsstraat was voor haar voorzienbaar dat schadeveroorzakende maatregelen ter uitvoering van het project Fonteyne zouden worden genomen. De rechtbank heeft derhalve terecht overwogen dat het college de gestelde omzetsderving voor haar rekening heeft mogen laten omdat zij moet worden geacht het risico daarvan te hebben aanvaard en te hebben verdisconteerd in haar beslissing tot het aanvangen van haar bedrijfsvoering.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 14-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY3029

**Zaaknummer:** 201202847/1/A2

**Wetsartikelen:** Algemene nadeelcompensatieregeling Vlissingen

## RECHTSPRAAK

### **planschadevergoeding Cromstrijen**

***Publicaties in Het Kompas, die waren gebaseerd op de gemeentebegroting voor 2003 en de daarbij behorende toelichting, waren onvoldoende concreet dat daardoor de planologische ontwikkelingen voor wederpartij voorzienbaar waren***

#### **Casus**

Wederpartij heeft op 31 oktober 2003 een perceel gekocht waarop hij een woning heeft gebouwd. Hij heeft verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van een door het college bij besluit van 12 juli 2007 verleende vrijstelling als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) met gebruik waarvan 30 parkeerplaatsen en een opstelruimte voor winkelwagens op een gedeelte van een direct westelijk van het perceel gelegen plantsoen kunnen worden gerealiseerd. Hij heeft tevens verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van een door het college bij besluit van 12 juli 2007 verleende vrijstelling als bedoeld in artikel 19 van de WRO met gebruik waarvan bouwvergunning is verleend voor de bouw van twee appartementengebouwen met op de begane grond een supermarkt tegenover het perceel.

Het college heeft aan het besluit van 1 september 2010 een door de Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken opgesteld advies van juli 2010 ten grondslag gelegd. Daarin is vermeld dat wederpartij ten gevolge van de vrijstelling voor de nieuwe parkeerplaatsen en opstelruimte voor winkelwagens een planologisch nadeel lijdt ten bedrage van € 13.000. Daarin is verder vermeld dat de bouw van de appartementengebouwen met supermarkt op grond van berichten daarover in de weekkrant Het Kompas van 25 oktober 2002 en van 6 december 2002 voor wederpartij voorzienbaar was ten tijde van de koop van het perceel op 31 oktober 2003.

De rechtbank heeft geoordeeld dat de planologische veranderingen op het nieuwbouwtterrein voor wederpartij niet voorzienbaar waren, omdat in weekblad Het Kompas niet naar concrete beleidsvoornemens is verwezen.

#### **Rechtsvraag**

Is in de publicaties in Het Kompas, die waren gebaseerd op de gemeentebegroting voor 2003 en de daarbij behorende toelichting, de locatie van de nieuwe planologische ontwikkelingen voldoende concreet aangeduid, dat de planologische ontwikkelingen voor wederpartij voorzienbaar waren?

### **Uitspraak**

In geen van de aangehaalde passages uit Het Kompas wordt verwezen naar een gemeentelijk document waaruit een planologisch voornemen blijkt. In Het Kompas van 25 oktober 2002 is alleen verwezen naar plannen van een woonstichting en uit de in Het Kompas van 6 december 2002 vermelde agenda volgt niet dat de Senioren Adviesraad Cromstrijen een mogelijke planologische verandering voor het nieuwbouwterrein zal bespreken. De enkele vermelding van een bedrag voor 'Inbreidingslocaties' in de gemeentebegroting voor 2003 betekent verder niet dat wederpartij ten tijde van de koop van het perceel rekening kon en moest houden met planologische veranderingen op het nieuwbouwterrein. De Beleidstoelichting Begroting 2003 bevat voorts geen concreet beleidsvoornemen op grond waarvan wederpartij ten tijde van de koop rekening kon en moest houden met een nadelige planologische verandering op het nieuwbouwterrein, nu daarin niet een concreet beleidsvoornemen van het gemeentebestuur is vermeld. Gezien het voorgaande heeft het college de afwijzing van het verzoek van wederpartij om vergoeding van planschade ten gevolge van de vrijstelling voor de realisering van twee appartementengebouwen en een supermarkt op het nieuwbouwterrein ten onrechte in bezwaar gehandhaafd omdat de planologische verandering voor wederpartij op grond van de gemeentebegroting voor 2003 en de daarbij behorende Beleidstoelichting Begroting 2003 voorzienbaar was.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 07-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY2461

**Zaaknummer:** 201201883/1/T1/A2

**Wetsartikelen:** 6.1 Wro

## RECHTSPRAAK

### Nadeelcompensatie De Wouwse Tol

***De vaststelling van de omvang van het normaal maatschappelijk risico of normaal ondernemersrisico is in de eerste plaats aan het bestuursorgaan. Deze komt daarbij beoordelingsvrijheid toe. Het bestuursorgaan zal zijn vaststelling naar behoren moeten onderbouwen. De bestuursrechter toetst de besluitvorming op rechtmatigheid en daarmee dus ook aan het égalitébeginsel***

#### Casus

De Wouwse Tol drijft en exploiteert een hotel-restaurant, dat ligt aan rijksweg A58. Zij stelt schade te hebben geleden door groot onderhoud aan de rijkswegen A4, A17 en A58 in de periode maart tot en met augustus 2006 en door een volledige afsluiting van de afslag naar De Wouwse Tol in de periode van 16 tot en met 28 juli 2006.

De minister heeft de commissie als bedoeld in artikel 15 van de Regeling (hierna: de schadecommissie) om advies gevraagd. Bij advies van 15 november 2010 heeft de schadecommissie de minister geadviseerd het verzoek af te wijzen, omdat de wegwerkzaamheden, waaronder de afsluiting van een afslag, niet tot een omzetsdaling van ten minste 15% van de gemiddelde jaaromzet in de drie aan de wegwerkzaamheden voorafgaande kalenderjaren hebben geleid, zodat de door De Wouwse Tol geleden schade binnen het normale ondernemersrisico als bedoeld in artikel 3 van de Regeling, valt. De minister heeft dat advies aan het besluit van 18 januari 2011 ten grondslag gelegd.

#### Rechtsvraag

Is het hanteren van een ondergrens van 15% van de omzet op jaarbasis als maatstaf voor de bepaling van de omvang van het normaal maatschappelijk risico redelijk?

#### Uitspraak

Ten aanzien van de schade ten gevolge van de wegwerkzaamheden in de periode maart tot en

met augustus 2006 is van belang dat een ondernemer als De Wouwse Tol er rekening mee dient te houden dat hij periodiek omzetsderving zal lijden doordat de weg waaraan het bedrijf ligt moet worden onderhouden, vernieuwd of verbeterd. Dat past ook in de vaste jurisprudentie van de Afdeling dat schade ten gevolge van verkeersmaatregelen zoals thans aan de orde, in beginsel tot het normaal maatschappelijk risico of het normaal ondernemersrisico kan worden gerekend. Daarbij is van belang met welke frequentie dergelijk onderhoud gepleegd wordt, zodat de ondernemer daarop kan anticiperen door bijvoorbeeld voorzieningen te treffen.

Ten aanzien van de schade veroorzaakt door de volledige wegafsluiting in de periode van 16 tot en met 28 juli 2006 is van belang dat De Wouwse Tol heeft aangevoerd dat zij gedurende deze twaalf dagen in een voor haar normaal gesproken qua omzet gunstige periode van het jaar bijna geheel niet bereikbaar is geweest en zij passende schadebeperkende maatregelen heeft genomen door het hotel en restaurant in deze periode te sluiten. Daarnaast heeft zij gewezen op de uitspraak van 15 december 2004 in zaak nr. 200403461/1, waarin de Afdeling heeft geoordeeld dat schade ten gevolge van een volledige wegafsluiting gedurende een relatief lange periode van 26 dagen buiten het normaal ondernemersrisico valt, nu geen gevallen bekend zijn waarin tankstations langs snelwegen volledig onbereikbaar zijn geweest. De minister heeft in het licht hiervan ten onrechte niet toegelicht waarom in een geval als dit een ondergrens van 15% van de jaaromzet redelijk is.

---

**Datum uitspraak:**

**Zaaknummer:**



## RECHTSPRAAK

### **Planschadevergoeding Heumen**

***Een projectbesluit is een zelfstandige oorzaak van schade. Derhalve is deze mogelijkheid bij de planologische vergelijking terecht buiten beschouwing gelaten***

#### **Casus**

Aan de aanvraag om een tegemoetkoming in planschade heeft appellant ten grondslag gelegd dat de bouw van de nieuwbouwwoning op korte afstand van de woning ertoe heeft geleid dat zijn woongenot is afgenomen en dat de waarde van de woning is gedaald.

Het college heeft advies gevraagd aan de SAOZ. Het college heeft dit advies aan het besluit van 14 januari 2011 ten grondslag gelegd en dat besluit in bezwaar gehandhaafd onder verwijzing naar het advies van de commissie voor bezwaarschriften.

Appellant betoogt dat de rechtbank heeft verzuimd een oordeel te geven over de beroepsgrond dat de mogelijkheid bestaat om de derde bouwlaag van de nieuwbouwwoning met een dakkapel uit te breiden en dat, bij de vergelijking tussen de planologische mogelijkheden van het oude en het nieuwe planologische regime, ten onrechte niet is onderzocht of deze mogelijkheid leidt tot een verdergaande inbreuk op de privacy en waardevermindering van de woning.

#### **Rechtsvraag**

Had de mogelijkheid van de derde bouwlaag met dakkapel meegenomen moeten worden bij de planologische vergelijking?

#### **Uitspraak**

De mogelijkheid ingevolge artikel 43, eerste lid, aanhef en onder c, van de Woningwet, gelezen in samenhang met artikel 2, aanhef en onder d, van het Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken, zoals die bepalingen ten tijde van de peildatum luiden, om vergunningvrij dakkapellen te bouwen op de met toepassing van het besluit van 2

juli 2008 vergunde nieuwbouwwoning, kan niet aan dat besluit worden toegerekend en dient bij de planologische vergelijking buiten beschouwing te blijven. Voor zover niet aan de in die bepalingen gestelde vereisten wordt voldaan, is het realiseren van een dakkapel op de derde bouwlaag van de nieuwbouwwoning slechts mogelijk na het met toepassing van artikel 3.10 van de Wro, zoals die bepaling ten tijde van de peildatum luidde, nemen van een projectbesluit. Ingevolge artikel 6.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wro, zoals die bepaling ten tijde van de peildatum luidde, is een projectbesluit een zelfstandige oorzaak van schade. Derhalve is ook deze mogelijkheid, anders dan appellant betoogt, bij de planologische vergelijking terecht buiten beschouwing gelaten.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 28-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY4421

**Zaaknummer:** 201202389/1/A2

**Wetsartikelen:** 6.1 Wro

## RECHTSPRAAK

### Planschadevergoeding Oss

***Bij de planvergelijking wordt een in een bestemmingsplan opgenomen ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing gelaten***

#### Casus

Appellant betoogt dat de in het bestemmingsplan 'Herpen' vastgestelde maximale bebouwingspercentages en bouwhoogten als gevolg van het realiseren van het gebouw zijn overschreden, en dat de rechtbank, in navolging van het college, in dit verband bij de planologische vergelijking ten onrechte rekening heeft gehouden met de ontheffingsmogelijkheid van artikel 12 van de bij dat bestemmingsplan behorende voorschriften. Daartoe voert hij aan dat die ontheffingsmogelijkheid niet bij de maximale invulling van het oude planologische regime had mogen worden betrokken.

#### Rechtsvraag

Is de ontheffingsmogelijkheid ten onrechte in de planvergelijking meegenomen?

#### Uitspraak

In artikel 6.1, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wro, zoals die bepaling ten tijde van belang luidde, is bepaald dat een ontheffing als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van die wet een zelfstandige oorzaak van schade als bedoeld in het eerste lid is. Zoals de Afdeling bij uitspraak van 1 augustus 2012 in zaak nr. 201108638/1/T1/A2 heeft overwogen, dient dit tot gevolg te hebben dat, bij de planvergelijking, een in een bestemmingsplan opgenomen ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing wordt gelaten. In die uitspraak heeft de Afdeling voorts overwogen dat er geen aanleiding is hierover anders te oordelen, als, zoals in dit geval, zowel het oude als het nieuwe planologisch regime nog onder de oude WRO tot stand is gekomen. Dit betekent derhalve dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, het college de ontheffingsmogelijkheid van artikel 12 van de bij het bestemmingsplan 'Herpen' behorende

voorschriften ten onrechte heeft betrokken bij de maximale invulling van het oude planologische regime.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 28-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY4408

**Zaaknummer:** 201201690/1/T1/A2

**Wetsartikelen:** 6.1 Wro

## RECHTSPRAAK

### Planschadevergoeding Waalwijk

***Gegevens over de verkooptransacties van vergelijkbare objecten hebben uitsluitend een ondersteunende betekenis voor de waardebepaling van de woning. Voorts zijn de gegevens over de verkooptransacties van andere objecten uitsluitend relevant voor het taxeren van de waarde van de woning onder het oude planologische regime op de peildatum***

#### Casus

Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de SAOZ voldoende inzichtelijk heeft gemaakt hoe de waarde van de woning onder het oude en het nieuwe planologische regime en de waardevermindering van de woning zijn vastgesteld. Daartoe voert hij aan dat het advies van oktober 2010 op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en dat in dat advies een verkeerde betekenis aan de daarin vermelde vergelijkingsobjecten is toegekend.

#### Rechtsvraag

Welke betekenis hebben vergelijkingsobjecten bij de taxatie van de waarde van de woning?

#### Uitspraak

Dat appellant, die het niet eens is met het advies, kritische kanttekeningen bij de betekenis van de gebruikte vergelijkingsobjecten heeft geplaatst, betekent niet dat het onderzoek onzorgvuldig of onvolledig is geweest en het college de aan dat onderzoek verbonden conclusie niet aan het besluit van 15 april 2011 ten grondslag had mogen leggen. Uit die kanttekeningen blijkt niet van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de conclusie over de waardedaling van de woning op de peildatum. Dat in de bijlage bij het advies is vermeld dat het object aan de Groenewoudlaan 2 in juni 2007 voor € 177.500 en in april 2010 voor € 203.500 is verkocht, betekent niet dat, zoals appellant stelt, de in die bijlage vastgestelde waarde van de woning onder het oude planologische regime van €

200.000 op de peildatum niet juist kan zijn of dat die waarde als gevolg van de planologische wijziging op de peildatum niet met € 5.000 kan zijn gedaald. Daarbij is van belang dat in de bijlage is vermeld dat de gegevens over de verkooptransacties van het object aan de Groenewoudlaan 2 uitsluitend een ondersteunende betekenis voor de waardebepaling van de woning hebben. Voorts zijn de in de bijlage vermelde gegevens over de verkooptransacties van andere objecten in de De Jonghestraat uitsluitend relevant voor het taxeren van de waarde van de woning onder het oude planologische regime op de peildatum. Daarvoor is het niet nodig om, zoals appellant stelt, de gegevens van meer dan één verkooptransactie van hetzelfde object te raadplegen.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 28-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY4420

**Zaaknummer:** 201202048/1/A2

**Wetsartikelen:** 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

## Planschadevergoeding Heeze-Leende

***Dat in artikel 6.2, tweede lid, van de Wro, waarin de forfaitaire drempel van 2% is opgenomen, niet van toepassing is, staat er niet aan in de weg dat bij de beoordeling of de schade binnen het normale maatschappelijke risico valt een forfaitaire drempel of een kortingspercentage kan worden toegepast***

### Casus

Belanghebbende is sinds 28 maart 1991 eigenaar van het perceel en de daarop gelegen woning. Hij heeft op 22 december 2009 een aanvraag ingediend om een tegemoetkoming in schade ten gevolge van de bij besluit van 20 juni 2006 krachtens artikel 19 van de WRO verleende vrijstelling van het bestemmingsplan 'Oostrik-Boschhoven'.

Appellante heeft met de gemeente een overeenkomst gesloten tot verhaal van planschadekosten die voortvloeien uit dit bouwplan.

Het college heeft aan de in bezwaar gehandhaafde toekenning van een tegemoetkoming in planschade ten grondslag gelegd het advies van SAOZ van augustus 2010 en het advies van de commissie voor de bezwaarschriften van 15 februari 2011. De SAOZ heeft het planologisch nadeel bepaald op € 18.000. Zij heeft niet onderzocht of de planschade behoort tot het normale maatschappelijke risico van belanghebbende, aangezien artikel 6.2, tweede lid, van de Wro niet op de aanvraag van toepassing is.

De rechtbank heeft overwogen dat het betoog van appellante dat het college ten onrechte niet heeft gezien in hoeverre de geleden schade binnen het normale maatschappelijke risico valt, slaagt.

Bij besluit van 4 juni 2012 heeft het college, gevolg gevend aan de aangevallen uitspraak, opnieuw op het door appellante tegen het besluit van 13 augustus 2010 gemaakte bezwaar beslist en dat besluit gehandhaafd. Dit besluit op bezwaar wordt ingevolge de artikelen 6:18, eerste lid, en 6:19, eerste lid, in samenhang met artikel 6:24 van de Awb, geacht eveneens

onderwerp te zijn van het geding in hoger beroep.

Het college heeft het besluit van 4 juni 2012 gebaseerd op het nader advies van de SAOZ van 1 mei 2012. Hierin heeft de SAOZ beoordeeld of de geleden schade tot het normale maatschappelijke risico van belanghebbende moet worden gerekend. Gelet op de ligging in groter verband alsmede de omstandigheid dat het gaat om een inbreiding van woningen op een locatie waar de nabije omgeving reeds door woningbouw wordt gedomineerd, kan de planologische maatregel op zich in combinatie met de ruimtelijke onderbouwing volgens de SAOZ als een normale maatschappelijke ontwikkeling worden aangemerkt. Voorts heeft de SAOZ van belang geacht dat met de komst van nieuwbouw op relatief korte afstand tot de bestaande percelen en de toename van bebouwde oppervlakte de voorheen relatief open stedelijke ruimte is doorbroken. Volgens de SAOZ heeft de planologische maatregel geleid tot een relevante aantasting van de bestaande stedenbouwkundige structuur en van het woon- en leefklimaat op het perceel van belanghebbende ten aanzien van de schadeaspecten hinder, zicht, lichttoetreding, privacy alsmede situering. Het bepaalde schadebedrag komt overeen met een schadepercentage van 4, hetgeen volgens de SAOZ passend is bij de uitkomst van de planvergelijking en niet als relatief gering kan worden aangemerkt. De SAOZ heeft, gezien de aard en omvang van de hier aan de orde zijnde planologische wijziging alsmede gelet op de hoogte van de bepaalde schade, geen aanleiding gezien om te concluderen dat de geleden schade tot het normale maatschappelijke risico van belanghebbende zou moeten worden gerekend. De SAOZ heeft toegelicht geen aanleiding te zien om 2% van de schade aan het normale maatschappelijke risico toe te rekenen, aangezien het de kennelijke bedoeling van de overgangsregeling is dat wanneer de schade groter is dan 2%, de gehele schade voor tegemoetkoming in aanmerking komt. De SAOZ heeft het in haar eerdere advies bepaalde planologisch nadeel van € 18.000 gehandhaafd.

### **Rechtsvraag**

Is de interpretatie van de SAOZ juist dat wanneer de schade groter is dan 2%, de gehele schade voor tegemoetkoming in aanmerking komt?

### **Uitspraak**

Vooropgesteld wordt dat artikel 6.1, eerste lid, van de Wro, anders dan artikel 49 van de WRO, geen betrekking heeft op een vergoeding van schade, maar op een tegemoetkoming in schade. Ingevolge artikel 6.2, eerste lid, van de Wro blijft binnen het normale maatschappelijke risico vallende schade voor rekening van de aanvrager. Deze bepaling heeft onmiddellijke werking. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 september 2012 in zaak nr. 201113115/1/T1/A2 heeft het eerste lid van artikel 6.2 van de Wro zelfstandige betekenis. Uit de



geschiedenis van de totstandkoming van dat artikel (Kamerstukken II 2002/03, 28 916, nr. 3, p. 63) valt af te leiden dat alleen die schade wordt vergoed welke uitkomt boven de financiële nadelen die behoren tot het maatschappelijke risico dat elke burger behoort te dragen en dat het normale maatschappelijke risico, dat met zoveel woorden in de wet is vastgelegd, moet worden betrokken bij het bepalen van de hoogte van de schade. Dat in dit geval artikel 6.2, tweede lid, van de Wro, waarin de forfaitaire drempel van 2% is opgenomen, niet van toepassing is, staat er niet aan in de weg dat bij de beoordeling of de schade binnen het normale maatschappelijke risico valt een forfaitaire drempel of een kortingspercentage kan worden toegepast. De SAOZ is er in haar nadere advies van 1 mei 2012 dan ook ten onrechte van uitgegaan dat nu de schade in dit geval groter is dan 2%, de gehele schade voor een tegemoetkoming in aanmerking komt. Gelet hierop heeft het college het nadere advies van de SAOZ niet aan het besluit van 4 juni 2012 ten grondslag mogen leggen.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 21-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY3737

**Zaaknummer:** 201204333/1/T1/A2

**Wetsartikelen:** 6.2 Wro

RECHTSPRAAK

## **Planschadevergoeding Heeze-Leende**

### ***Artikel 6.2 lid 1 Wro heeft een zelfstandige betekenis***

#### **Casus**

Belanghebbende is sinds 30 november 1992 eigenaar van het perceel en de daarop gelegen woning. Hij heeft op 10 juli 2009 een aanvraag ingediend om een tegemoetkoming in schade ten gevolge van de bij besluit van 20 juni 2006 krachtens artikel 19 van de WRO verleende vrijstelling van het bestemmingsplan 'Oostrik-Boschhoven'.

Appellante heeft met de gemeente een overeenkomst gesloten tot verhaal van planschadekosten die voortvloeien uit dit bouwplan.

Het college heeft niet onderzocht of de planschade behoort tot het normale maatschappelijke risico van belanghebbende, omdat het college van mening is dat artikel 6.2, eerste lid, van de Wro niet op de aanvraag van toepassing is.

Appellante betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het college terecht niet heeft getoetst in hoeverre de geleden schade binnen het normale maatschappelijke risico valt als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, van de Wro.

#### **Rechtsvraag**

Had het college moeten onderzoeken in hoeverre de geleden schade binnen het normale maatschappelijke risico valt als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, van de Wro?

#### **Uitspraak**

Het betoog van appellante dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het college terecht niet heeft getoetst in hoeverre de geleden schade binnen het normale maatschappelijke risico valt als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, van de Wro, slaagt. Onder verwijzing naar de uitspraak van 29 februari 2012 in zaak nr. 201104750/1/A2 overweegt de Afdeling dat aangezien het vrijstellingsbesluit tussen 1 september 2005 en 1 juli 2008 in werking is getreden en de aanvraag om een tegemoetkoming is ingediend in de periode tussen

1 juli 2008 en 1 september 2010, artikel 9.1.18 van de Invoeringswet Wro met zich brengt dat artikel 6.2, eerste lid, van de Wro op de aanvraag van toepassing is. Dat artikel 6.2, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wro niet op de aanvraag van toepassing is, doet daaraan niet af. Het college heeft derhalve ten onrechte niet onderzocht of, en zo ja, in hoeverre de door belanghebbende geleden schade binnen het normale maatschappelijke risico valt en krachtens artikel 6.2, eerste lid, van de Wro geheel of gedeeltelijk voor zijn rekening behoort te blijven. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 21-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY3738

**Zaaknummer:** 201111969/1/T1/A2

**Wetsartikelen:** 6.2 Wro

## RECHTSPRAAK

### Planschadevergoeding Rhenen

***Dat een uitwerkingsplan thans, anders dan onder het oude recht, oorzaak van planschade kan zijn, dient tot gevolg te hebben dat bij een vergelijking tussen een bestemmingsplan en het nieuwe planologische regime niet wordt uitgegaan van de maximale mogelijkheden van de uitwerkingsregels van dat bestemmingsplan***

#### Casus

De rechtbank heeft overwogen dat het college, anders dan appellant in beroep had betoogd, de krachtens het bestemmingsplan 'Het Bosje' uit te werken bestemming van de gronden heeft mogen betrekken bij de maximale invulling van het oude planologische regime. Dat een uitwerkingsplan volgens artikel 6.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wro een zelfstandige grondslag voor een tegemoetkoming in planschade kan zijn, betekent volgens de rechtbank niet dat daarmee tevens is beoogd de uit te werken bestemming en de maximale mogelijkheden van de uitwerkingsregels van een bestemmingsplan in de vergelijking met het nieuwe planologische regime buiten beschouwing te laten.

Appellant betoogt dat de rechtbank dat ten onrechte heeft overwogen. Daartoe voert hij aan dat de wetgever niet heeft beoogd dat bij een planologische vergelijking rekening wordt gehouden met een uitwerkingsmogelijkheid van een bestemmingsplan.

#### Rechtsvraag

Moet bij de planologische vergelijking rekening worden gehouden met een uitwerkingsmogelijkheid van een bestemmingsplan?

#### Uitspraak

Dat een uitwerkingsplan thans, anders dan onder het oude recht, oorzaak van planschade kan zijn, dient naar het oordeel van de Afdeling tot gevolg te hebben dat bij een vergelijking tussen een bestemmingsplan en het nieuwe planologische regime niet wordt uitgegaan van de

maximale mogelijkheden van de uitwerkingsregels van dat bestemmingsplan. Indien wordt uitgegaan van de maximale mogelijkheden van die uitwerkingsregels zou dat tot de ongewenste situatie leiden dat een uitwerkingsplan als zodanig nimmer tot een planologische verslechtering kan leiden, doordat dat uitwerkingsplan als oorzaak van planschade dan immers wegvalt tegen de maximale invulling van het bestemmingsplan waarin de uitwerkingsverplichting is opgenomen. Er is geen aanleiding hierover anders te oordelen, als, zoals in dit geval, zowel het oude als nieuwe planologische regime onder de WRO tot stand is gekomen. Daarvoor is redengevend dat uit het onder 8.1 weergegeven overgangsrecht volgt dat de onder de WRO tot stand gekomen bestemmingsplannen, uitwerkingsplannen en vrijstellingen als bedoeld in artikel 19, tweede lid, van de WRO worden gelijkgesteld aan de bestemmingsplannen, uitwerkingsplannen en ontheffingen die tot stand zijn gekomen onder de Wro. Derhalve is het college, bij de vergelijking tussen het bestemmingsplan 'Het Bosje' en het besluit van 19 september 2007, ten onrechte uitgegaan van een maximale invulling van de bestemming 'uit te werken woongebied' van de gronden onder het oude planologische regime.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 07-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY2475

**Zaaknummer:** 201110908/1/A2

**Wetsartikelen:** 6.1 Wro

## RECHTSPRAAK

### Planschadevergoeding Heeze-Leende

***Artikel 49a WRO is niet van toepassing op planschadeovereenkomst gesloten vóór inwerkingtreding Wijzigingswet WRO. Aldus is partij bij de planschadeovereenkomst geen belanghebbende als bedoeld in artikel 49a WRO***

#### Casus

De burgemeester van de gemeente Heeze-Leende en Valkenhof zijn op 21 januari 2002 overeengekomen dat Valkenhof eventuele planschade ten gevolge van een besluit waarbij aan Valkenhof vrijstelling zal worden verleend voor de bouw van een nieuw woonzorgcomplex zoals in die overeenkomst is omschreven, voor zijn rekening zal nemen.

Het college heeft bij onderscheiden besluiten van 18 september 2001 en 10 december 2001 vrijstellingen als bedoeld in artikel 19 van de WRO en bouwvergunning verleend voor de bouw van een woonzorgcomplex op gronden tegenover de woningen van appellanten.

Appellanten betogen dat het college het door Valkenhof bij brief van 12 januari 2010 gemaakte bezwaar terecht ontvankelijk heeft geacht. Zij voeren aan dat Valkenhof bij de besluiten van 1 december 2009 geen rechtstreeks belang heeft als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb. Zij voeren verder aan dat Valkenburg geen belanghebbende is als bedoeld in artikel 49a van de WRO, doordat de tussen de gemeente en Valkenhof gesloten planschadeovereenkomst vóór de inwerkingtreding van dat artikel is aangegaan.

#### Rechtsvraag

Is Valkenhof belanghebbende als bedoeld in artikel 49a WRO?

#### Uitspraak

Uit artikel 1:2, eerste lid, van de Awb volgt dat slechts degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken, belanghebbende bij dat besluit is. In het geval de gevolgen van een besluit niet rechtstreeks uit dat besluit maar uit een overeenkomst voortvloeien, geldt als hoofdregel

dat degene wiens belangen door de overeenkomst worden geraakt niet wordt aangemerkt als belanghebbende. Die hoofdregel lijdt in dit geval geen uitzondering.

Bij inwerkingtreding van artikel I, onderdeel B, van de Wijzigingswet WRO is niet in overgangsrecht voorzien. Uit de artikelen I en III van die wet, in samenhang bezien, volgt dat voor de toepasselijkheid van artikel 49a van de WRO niet de datum leidend is van de aanvragen om een planschadevergoeding of de datum waarop de vrijstelling is verleend, maar de datum waarop de planschadevergoedingsovereenkomst is gesloten. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 november 2010 in zaak nr. 201000554; [www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl)) heeft de wetgever met artikel 49a, eerste lid, van de WRO de in het arrest van de Hoge Raad van 2 mei 2003 in zaak nr. Co2/209HR (Nunspeet/Mulder, LJN AF2848) gesignaleerde publiekrechtelijke belemmering voor privaatrechtelijk verhaal van planschade weggenomen. Sinds de inwerkingtreding van artikel 49a, eerste lid, van de WRO komt het college de bevoegdheid toe een planschadevergoedingsovereenkomst te sluiten en ingevolge artikel 49a, tweede lid, van de WRO is de verzoeker die een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid heeft gesloten, belanghebbende bij een besluit op een aanvraag om schadevergoeding op grond van artikel 49 van de WRO.

Uit het voorgaande volgt dat, nu met Valkenhof vóór de inwerkingtreding van de Wijzigingswet WRO een overeenkomst is gesloten, artikel 49a van de WRO op die overeenkomst niet van toepassing is en Valkenhof bij de besluiten van 1 december 2009 geen belanghebbende is als bedoeld in artikel 49a, tweede lid, van de WRO.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 07-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY2486

**Zaaknummer:** 201201277/1/A2

**Wetsartikelen:** 49a WRO

## RECHTSPRAAK

### Wunseradiel

#### ***Het college heeft ten onrechte niet ter plaatse onderzocht of aan de voorschriften van de milieuvergunning wordt voldaan***

#### **Casus**

Afwijzing van verzoeken om handhaving van de milieuvergunning voor een inrichting. Appellant betoogt dat het college zonder nader onderzoek heeft geoordeeld dat geur- en stofoverlast niet aannemelijk zijn. Doordat steeds wordt afgezien van representatief onderzoek naar zijn klachten kunnen overtredingen niet worden geconstateerd, aldus appellant.

#### **Rechtsvraag**

Is het besluit met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid?

#### **Uitspraak**

Naar aanleiding van een verzoek om handhaving van de voor een inrichting geldende milieuvergunning dient het bevoegd gezag te beoordelen of deze vergunning wordt nageleefd. Niet is gebleken dat het college bij de voorbereiding van de besluiten tot afwijzing van het handhavingsbezoek ter plaatse heeft onderzocht of de voor de inrichting geldende vergunningvoorschriften ter zake van geur en stof worden nageleefd. Volgt vernietiging van het besluit wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

---

**Instantie:** Raad van State

**Datum uitspraak:** 12-12-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RVS:2012:BY5866

**Zaaknummer:** 201101087/1/A4

**Wetsartikelen:** 3:2 Awb



## RECHTSPRAAK

### Staatssecretaris I en M

#### ***Door het ontbreken van formele of processuele connexiteit stond tegen het besluit geen bezwaar open***

##### **Casus**

Afwijzing verzoek om een passende regeling te treffen in verband met de ondervonden overlast van AWACS-vliegtuigen. Onder een 'passende regeling' verstaat eiseres een financiële vergoeding en/of maatregelen zoals het aanbrengen van geluidsisolatie. Het tegen dit besluit ingestelde bezwaar is ongegrond verklaard.

##### **Rechtsvraag**

Is sprake van een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb?

##### **Uitspraak**

ABRvS hanteert ter zake van de vraag of een bezwaar ontvankelijk is, de eis van de zogenoemde dubbele connexiteit. De gestelde schade dient te worden beschouwd als veroorzaakt in het kader van de uitoefening van een aan het publiek recht ontleende bevoegdheid, zodat aan het vereiste van materiële connexiteit is voldaan. Doordat niet gebleken is dat de schade is veroorzaakt of in stand wordt gehouden door een besluit is echter niet voldaan aan het vereiste van formele connexiteit. Eiseres kon daardoor geen bezwaar maken. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres ten onrechte ontvankelijk geacht.

---

**Instantie:** Rechtbank Limburg

**Datum uitspraak:** 30-11-2012

**ECLI:** ECLI:NL:RBMAA:2012:BY5234

**Zaaknummer:** AWB 12/382

**Wetsartikelen:** 1:3 Awb